

ஏன் ஜீஷெக்? ...ஏன் இணையத்தில்?

டேவிட் ஜெ.கன்கெல், வடக்கு இலினாய் பல்கலைக்கழகம்

தமிழாக்கம்: கோபாலன் இரவீந்திரன்

“ஏன் ஜீஷெக்?” என்ற கேள்வி உள்ளடக்கம் பற்றியது. இந்த கேள்வி எதற்காக ஜீஷெக்கின் சிந்தனைகள், எழுத்துக்கள் மற்றும் புதிய முயற்சிகளை ஒரு இதழுக்கு காணிக்கையாக்க வேண்டும் என்பது பற்றியது. குறிப்பாக, இந்த கேள்வி ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்கள் ஆராய்ச்சிகளில் ஜீஷெக்கின் பங்கு பற்றியும் அவர்களை யோசிக்க சொல்லுகிறது. இந்த கேள்வி அதற்கான நியாயத்தை எதிர்பார்க்கிறது. ஒரு நபரின் பங்களிப்பு முற்றுப்பெறாத, நிறந்தரமற்ற தன்மை கொண்டதாக இருக்கும் பொழுது, உயிருடன் இருக்கும் அவருக்கு ஒரு இதழை காணிக்கையாக்க எப்படி நினைக்கலாம்? இந்த கேள்விகள் இந்த இதழின் உள்ளடக்க தன்மை பற்றிய முக்கியமான கேள்விகளாக இருந்தாலும் அவை மற்றொரு கேள்வியைச் சார்ந்து இருப்பன.

அந்த கேள்வி வடிவம் சம்மந்தப்பட்டது. “ஏன் இணையத்தில்?” எதற்காக ஒருவர் வலைப்பின்னலில் இந்த உள்ளடக்கத்தை பதிப்பிக்க வேண்டும்? எதற்காக ஒளிக்கற்றைகள் மூலம் இயங்கும் இணையத்தில் அச்சிட வேண்டும், காகிதத்தில் அச்சிடாமல் மற்றும், வழக்கமான முறைகளில் விநியோகம் செய்யாமல்? இது வெறும் ஊடக சௌகரியத்திற்காகவா அல்லது ஏமாற்றுதல் சார்ந்த விஷயமா? எதாவது தத்துவார்த்தமான காரணங்கள் இத்தகைய முடிவின் பின்புலமாக இருக்கின்றனவா? பின் வரும் பத்திகளில் நான் இந்த கேள்விகள் பற்றி ஆராய முற்படுகிறேன். நான் ஆரம்பத்தில் எழுப்பிய கேள்வியை தவிர்க்கிறேன் என்று இதற்கு அர்த்தம் கொள்ளக்கூடாது. “ஏன் ஜீஷெக்?” “எதற்காக இணையத்தில்?” என்ற இரண்டு கேள்விகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை. பிரிக்க முடியாதவை. ஏகல் சொல்லியபடி “நாங்கள் இங்கே கூறியது உள்ளடக்கத்திற்கும் வடிவமைப்பிற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு; அதாவது ஒன்றை மற்றொன்று உருமாற்றும் வகை” (ஏகல் 1986 [1830]: 260).

தற்காப்பு விளக்கம்:

“ஏன் இணையத்தில்?” என்பதற்கு பின்வரும் தற்காப்பு விளக்கங்கள் பின்னுாட்டமாக அமைகிறது. அதற்கு காரணம், கல்வியாளர்களிடையே இருக்கும் இணையம் பற்றிய கருத்துக்கள் தான். இந்த கருத்துக்கள் இணையவழி தகவல்களை நம்பகத்தன்மையற்ற, ஏமாற்றுதலுக்குறிய மற்றும் உடன்பாடில்லாத விடயமாக பார்க்கும் தன்மையுடையவை. தீவிரமான கல்விசார் ஆராய்ச்சி இதழ்களிலும், பல்கலைக்கழகப்பதிப்பகங்களால் வெளியிடப்படும் புத்தகங்களில் மட்டும் வெளியிடக்கூடியவை என்பது ஒரு விவாதமாக இருக்கிறது. இந்த அனுமானத்தின் அடிப்படை இத்தகைய பதிப்புகளில் மட்டும் தான் கடமைசார் ஆசிரியர் மேற்பார்வை, சக ஆராய்ச்சியாளர்களின் மதிப்பீடுகள் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தரமிக்க ஆதாரங்கள் சாத்தியம் என்ற நிலைப்பாடு. இந்த அனுமானத்தின் தாக்கத்தை உயர்கல்வித் துறைகளில் எடுக்கப்படும் பதவிக்காலம் மற்றும் பதவி உயர்வு சம்மந்தப்பட்ட முடிவுகளில் பார்க்கிறோம். இத்தகைய சூழ்நிலையில், இணைய வழி ஆராய்ச்சி இதழ்கள் ஒருவித மதிப்பு இழந்த நிலையிலும், அச்சிடப்படும் ஆராய்ச்சியிதழ்களுக்கு இரண்டாம் பச்சமாக கருதப்படுவது மட்டுமல்லாமல், கோட்பாடுகளிலும் எதிரொலிக்கிறது. இத்தகைய கருத்து நீல் போஸ்ட்மென் (1999) போன்ற தொழில்நுட்ப எதிர்ப்பாளர்களின் கருத்துக்களில் மட்டுமல்லாமல் (இவர்கள் எல்லாவித தொழில் நுட்பங்களையும், தொலைப்பேசி பதில் அளிக்கும் இயந்திரம் முதல் மின் அஞ்சல் வரை கண்டனத்திற்கு உள்ளாக்குபவர்கள்), தொழில் நுட்பத்தை பற்றி நன்கு உணர்ந்து அதனுடன் இயங்கும் மற்றவர்களின் எழுத்துக்களிலும் காண்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் யுபர்ட் டேரேபுவின் கருத்தைப் பார்க்கலாம். “நாம் இணையவெளியில் வாழ முயற்சி செய்தால், நாம் முகம்சார் தொடர்பியலின் வார்த்தைகள், சாதாரணங்கள் மற்றும் ஞாபக சக்தியை விட மேலும் பல விடயங்களை இழப்போம், எவ்வாறு இவையெல்லாம் எழுத்து வடிவத்தால் ஒருவித ஆபத்திற்கு உள்ளானது என்று பிளாட்டோ கருதினாரோ அதே போல், நாம் எதை இழப்போம் என்றால் நமக்கு தெரிந்த, நம்பகத்தன்மை கொண்ட தகவல் சேகரிக்கும் முறையையும், நமது திறமைகளை கையகப்படுத்தும் திறனையும், யதார்த்தம் சார்ந்த உணர்வையும், அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை நடத்த வாய்ப்பையும் இழப்போம்.” (டேரேபு 2001:93) டேரேபுக்கும், மற்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் போல, இணையம் பற்றியும் குறிப்பாக வலைப்பின்னல் பற்றியும் உள்ள கவலை என்னவென்றால் இவை மிகையான பாதி பொய்களுக்கும், கிசுகிசுகளுக்கும் சொந்தமாகிவிட்டது என்பது. தீவிர அறிவு தேடலுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் இத்தகைய தொழில் நுட்பம் ஊடகமாக இருக்க முடியாது. இருக்கக்கூடாது.

இத்தகைய விவாதங்களில் இரண்டு பிரட்ச்னைகள் உள்ளன. முதலாவது, ஒரு கொதிகலன் மற்றோர் கொதிகலனை எவ்வாறு கேவலமாக விவரிக்க முடியுமோ அதே போல்தான். பிளாட்டோவின் காலம் தொட்டு எழுத்து வடிவம், இணையம் போல் சிக்கல்களையும் சந்தேகங்களையும் சந்தித்து வந்திருக்கிறது. வால்டர் ஓங் சுட்டிகாட்டுவது போல, “பெரும்பாலானவர்கள் பிளாட்டோ குறிப்பிட்ட (*Phaedrus and*

*Seventh Letter*இல்) அதே ஆட்சேபங்களை கணினிக்கு எதிராகவும் நாம் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் கையாள்வது கண்டு ஆச்சரியமும் பரிதவிப்பும் கொள்கிறார்கள்” (ஒங் 1995:79). வலைப்பின்னல் மாதிரி, எழுத்துசார் தொழில்நுட்பமும் மேற்கத்திய அறிவியல் வரலாற்றில் நம்பகத்தன்மையற்ற, பொறுப்பற்ற மற்றும் சரியான பாதுகாப்பற்றவைகளாக கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு கருதும் பட்சத்தில், ஒருவித நிலைத்தன்மையுடன் எவ்வாறு ஒரு எழுத்து சார் தொழில் நுட்பத்தை உயர்த்தியும் மற்றொன்றை தாழ்த்தியும் பார்க்க முடியும்? இரண்டாவது பிரச்சனை, “நான் சொல்வதை செய் நான் செய்வதை செய்யாதே” என்ற வினோதமான பார்வையில் வெளிப்படுவது, பிளாட்டோவின் பிரதிகளில் இருப்பதுபோல். பிளாட்டோவின் எழுத்துசார் தொழில் நுட்பம் பற்றிய அறிவார்ந்த விமர்சனம் வினோதமாக எழுத்திலும் எழுத்தாலும் வெளிப்படுகிறது. இந்த காரணத்தினால் பிளாட்டோ சொல்லும் எழுத்து வடிவம் பற்றிய குறைகள் (*Phaedrus and Seventh Letter* இல் குறிப்பிட்டது போல்) ஒரு வினாவாக இந்த விவாதங்களில் எழுந்தாலும். இவை எழுத்தால் வெளிப்படுவது மட்டும்மல்லாது கட்டுப்படுத்தவும்படுகிறது. இந்த முரண்பாடான நிலையில் பிரதியின் இயக்கம் அதன் உள்ளடக்கத்தில் இருக்கும் கருத்துக்களை மீறும் அளவிலும், உள்ளடக்கம் பிரதிக்கு முரணாகவும், மேல் சொன்ன விவாதங்களை விவாத பொருட்களாகவும், முடிவற்றதாகவும் ஆக்குகிறது.

இந்த சிக்கல்களினால் மேல் சொன்ன தற்காப்பு விளக்கம் நியாயமானதும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதும் ஆகும். ஆனால் இறுதியில் காப்பாற்ற முடியாத தற்காப்பு நிலைதான் இது. மரபு சார்ந்த அனுமானங்களுக்கு எதிராக புகார் சொல்லுவதும் இணைய பதிப்புகளை இத்தகைய விமர்சனங்களிலிருந்து காப்பாற்ற நினைப்பதும் ஒருவகையில் நாம் ஆதிக்க அமைப்பிற்கும் அதன் விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு நடப்பது போல்தான். எனவே நாம் வேறுபாடையில் செல்ல தீர்மானிக்க வேண்டும். ஜீஷெக் வேறுபட்ட மற்றொரு குழுவில் எழுதும் பொழுது, “தற்காப்பு நிலையை வெறுப்பதைக்காட்டிலுதம், எதிரியை நாம் போராட்ட களத்தை நிர்ணயம் செய்ய அனுமதிப்பதை காட்டிலும், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் யுத்தியை புரட்டிப்போட்டு முழுவதுமாக நாம் எந்த குற்றச் சாட்டுக்கு ஆளானோமோ அதை அங்கிகரிப்பதன் மூலம்” (ஜீஷெக் 2002:2) என்று எழுதுகிறார். இணைய பதிப்புக்களை பொருத்த அளவில், “முழுவதுமாக நாம் எந்த குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளானோமோ அதை அங்கிகரிப்பது” இரண்டு யுத்திகள் தொடர் புடையது. முதலில் இணைய பதிப்புகளை அதன் மேலான தளத்தில் சுட்டிக்காட்டி நியாயப்படுத்துதலை விட, நாம் இந்த எழுத்து வடிவமும் மற்ற எழுத்து வடிவங்கள் மாதிரி அடிப்படையில் மற்றும் மன்னிக்க முடியாத அளவில் சரியானவை அல்ல, அதாவது நாம் பிளாட்டோ கூறியவாறு, எழுத்து வடிவில் அதிகளவில் உள்ள விளையாட்டுத்தன்மை மட்டும் அல்லாது, எழுத்து எந்த வடிவில் அமைந்தாலும் அது சரியான அதிகார மையத்தில் இருந்து விலகி நிற்பதால், அந்த நிலை தவறான குழந்தை போல் தத்துவ மரபை வெளியாளாக எதிர் கொள்ளவில்லை. தன் நிலையில் மரபு சார்ந்த குடும்ப நிலைகளை (காரணம், உண்மை, மற்றும் விதியியல்) மறுக்கவில்லை.

மாறாக, இது மூன்றாவது வகையாக ஒரு இயங்கியல் பதத்தை உருவாக்குகிறது. இது குடும்ப நிலையிலிருந்து வெளியேயும் உள்ளேயும் இருப்பதில்லை. இது உள்ளே வெளியேயும் வெளியே உள்ளேயுமாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக, தவறான முறையில் பிறந்த குழந்தைதான் ஒரு மேலான நிலையில் இருந்து கேள்வி கேட்கவும், விமர்சிக்கவும், உண்மை ரகசியங்களை வெளிச்சம் போட்டு காட்டவும் முடியும். இரண்டாவதாக, இந்த தவறான நிலை இணையத்திற்கு மட்டும் சொந்தமில்லை, இது எல்லா எழுத்து வடிவங்களின் குணாதிசியமாகும் என்பதை நாம் அங்கிகரிக்க வேண்டும். காகிதத்தில் எழுதப்பட்ட எழுத்து வடிவங்களாக இருந்தாலும், சுவடியில் வரையப்பட்ட வடிவமாக இருந்தாலும், அச்ச எந்திரத்தால் காகிதத்தில் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்து வடிவமாக இருந்தாலும், அல்லது கணினியில் அர்த்த மூட்டப்பட்ட இரண்டு எண் வரிசைகளாக இருந்தாலும், இவை எல்லாம் வேறல்ல. இங்கு நாம் எதை கவனிக்க வேண்டும் என்றால் வேறுபாடு இங்கு பொருள் தன்மை சார்ந்து அமையவில்லை. வேறுபாடு இங்கே எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறோம் என்பதை சார்ந்து அமைகிறது. தவறான வழியில் பிறந்த குழந்தையை சரியான வழியில் நடந்து கொள்ளுமாறு சொல்லுவதை விட நாம் கோடாரியை கோடாரி என்று சொல்லுமளவிற்கு தவறாக பிறந்த காரணத்தை அதனளவில் ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு சிரத்தையான மற்றும் கூர்மையான பார்வையுடன் முன் செல்வது தான் நல்லது. வேறுபாடு என்பது இங்கு யோக்கியம் சம்மந்தப்பட்டது.

நம்பிக்கையுடும் நிலை.

தற்காப்பு நிலையை விமர்சிக்கும் வேலையில், நாம் எதிர்நிலையை வீழ்த்த நினைக்கும் ஆசையை கட்டுப்படுத்தவும் வேண்டும். அதாவது நாம் எந்த குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாக்கப்பட்டோமோ அதை முழுவதுமாக அங்கிகரிக்கும் வேளையில், நாம் இணையத்தையோ அல்லது வேறு எந்த தொடர்பியல் சார்ந்த தொழில் நுட்பத்தையோ அங்கிகரிப்பதில் சந்தேகப்பார்வை அவசியம். ஒருவர் வலைப்பின்னல் ஜீஷெக் ஆய்வுகளுக்கான சரியான ஊடகம் என்று வாதிடலாம். ஏனெனில் ஐனநாயகத்தன்மையும் மையத்தன்மைக்கு எதிரான குணமும் பொருந்திய இணையம், ஜீஷெக்கின் கோட்பாடுகளுடனும் செயல்களுடனும் ஒத்துப்போகிறது. கோட்பாடு ரீதியாக, ஜீஷெக்கின் தீவிர அரசியல் பற்றிய எழுத்துக்கள் கணினிசார் ஊடகங்களிலும் இணையப் பண்பாட்டிலும் ஒருவிதமான தோழமையைக் கொண்டுள்ளன. ஐர்ஜ் லண்டோவின் (1992) அறிவார்ந்த கோட்பாடு மற்றும் தொழில்நுட்பம் பற்றிய ஆய்வுத்திரட்டை இங்கு சுட்டிகாட்டுவதன் மூலம் நாம் பின்வருமாறு வாதிடலாம். ஜீஷெக் இணையப் பண்பாட்டை பற்றி கோட்பாடுகளை உருவாக்கும் வேளையில், இணையப் பண்பாடு ஜீஷெக்கின் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கியும் பிரதானப்படுத்தும் வகையிலும் அமைகிறது எனலாம். செய்முறை அளவில், வலைப்பின்னல் தொழில்நுட்பமானது. அச்ச மற்றும் மின்னணுவியல் ஊடகங்களைப் போலன்றி, சமகாலத்திய பண்பாட்டின் தனித்துவமிக்க மற்றும் வெவ்வேறு நிலைகளை அகத்தப்படுத்தும் அளவில் அமைகிறது. ஜீஷெக்கின் எழுத்துக்களை போன்று, வலைப் பின்னல் கழிவறையின் வடிவமைப்பை மேலான தத்துவத்தின் பக்கத்தில் வைத்து இவற்றுக்கிடையே தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. இந்த வகையான

வாதம் கவர்ச்சிகரமான ஒன்று. உண்மையில். இது முதலில் எதை வெளிக்கொணர்வதாக உறுதிசெய்தோமோ அதை வெளிப்படுத்துவது. அதாவது, உள்ளடக்கத்திற்கும் வடிவமைப்பிற்கும் உள்ள உறவை இழந்தாலும், இந்த ஆரம்ப கவர்ச்சியை மீறி இந்த வாதங்கள் கடைசியாக தோல்வியடைகின்றன. ஜீஷெக் அண்மைய தொழில் நுட்ப முன்னேற்ற சாதனைகளின் கடுமையான விமர்சகர். இந்த வளர்ச்சியை தீர்மானமற்றதாகவும், தெளிவற்றதாகவும் பார்க்கிறார். இதற்கு ஒரு உதாரணம், ஒரே தலைப்புடைய இரண்டு புத்தகங்கள் முரணான மற்றும் ஒவ்வாத இரண்டு ஆய்வுத் திரட்டுக்களை வாதிடுதல். 1986இல் ஜேம்ஸ் பெனிகர் கட்டுப்பாட்டு புரட்சி என்ற நூலைப் பதிப்பித்தார். இந்த நூல், அண்மைக்கால தகவல் தொழில் நுட்பவியல் வளர்ச்சி தொழில் துறை உற்பத்தியில் எழுந்த கட்டுப்பாடு பிரட்சனை சார்ந்தது எனவும் பெரிய நிறுவனங்களும் அரசு அமைப்புக்களும் தங்கள் ஆதிக்கத்தை விரிவாக்கம் செய்வதற்கு உதவியாக அமைந்தது எனவும் வாதிடுகிறது. 13 வருடங்களுக்குப் பிறகு ஆண்ட்ரூ ஷப்பிரோ என்பவர் அதே தலைப்பில் எழுதிய நூல் வேறு விதமாக வாதிடுகிறது. ஷப்பிரோவைப் பொருத்தமட்டில், தகவல் தொழில் நுட்பமானது, முக்கியமாக கணினியும் இணையமும், தற்போதைய சமூக பொருளாதார அமைப்புக்களுக்கு எதிரான இயக்கத்தை கொண்டது. "தனிநபர்கள் அதிகாரத்தை பெரிய அமைப்புக்களான அரசாங்கம், பெருவியாபார நிறுவனங்கள் மற்றும் ஊடகங்களில் இருந்து எடுத்துக் கொள்ள தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி அனுமதிக்கிறது"(ஷப்பிரோ 1999:xiii). முடிவெடுக்க முடியாத இந்த நிலையினால், ஜீஷெக் ஒருவகையான அறிவார்ந்த கட்டுப்பாட்டை வலியுறுத்துகிறார்: "இணையவெளியை பொருத்தளவில், நாம் ஒரு பழையமையான அணுகு முறையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சாப்ளின் சினிமாவில் ஒளியின் பங்கு என்பதைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துப்போல். சாப்ளின் குரலின் வருகையை ஒரு வந்தேறியாக நமது சினிமா பார்வையில் இருப்பதை முழுவதுமாக அறிந்திருந்தார். அதே போல், சம காலத்திய மாற்றம் நாம் எதை ஏற்கிறோம், எதைப்பெறுகிறோம், என்பதைப் புலப்படுத்துவது. இந்த புலப்படுத்துதல், புதிய தொழில் நுட்பங்களை முற்றிலுமாக ஆதரித்து அவற்றுடன் ஐக்கியமாகும் பொழுது அந்த கணமே இல்லாமல் போய்விடும்" (ஜீஷெக் 1997:132-:131). எனவே, ஜீஷெக் புதிய தொழில் நுட்பங்களுடன் நாம் இணக்கமான உறவை வைத்துக்கொள்ளும் வேளையில், அறிவார்ந்த தூரத்தையும் வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று வலியுறுத்துகிறார். சாப்ளின் உதாரணத்தில் விளக்கியதை போல், இது ஒருவிதமான நிலையற்ற நிலைப்பாடு அல்ல. ஆனால், மிகவும் பொருத்தமான பின்னூட்டமாக தொழில் நுட்ப மார்க்கத்திற்கு அமைகிறது. புதிய தொழில் நுட்ப எதிர்ப்பாளர்கள் தொழில் நுட்பத்தை புறந்தள்ளுவது மாதிரியோ அல்லது பிறர் தொழில் நுட்பத்தை உற்சாகத்துடன் வரவேற்பது மாதிரியோ அல்ல.

கருவியியல் விளக்கம்

ஜீஷெக் எந்த அளவிலும் ஒரு நடுநிலையான தன்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நாம் இங்கு தெளிவு படுத்த வேண்டும். மேற்கத்திய பாரம்பரியத்தில், தொழில் நுட்பத்தைப் பற்றிய புரிதல் அது

கருவி சார்ந்த, எந்த நெறிகளுக்கும் உட்படாத, ஒருவித பயன்பாட்டு முடிவிற்கு துணையாக நிற்கும் ஒரு நடுநிலையான உபகரணம் என்ற அளவில் உள்ளது. மார்ட்டின் எய்டேக் இதை “கருவிசார் மற்றும் மானுடவியல் வரையறையாக” பார்த்தார் (எய்டேக் 1985 [1954]:10). இவர் வாதிட்டது என்னவெனில் இது ஒருவகையான இருப்பிடம்சார் குணாதிசியத்தை சீரிய கைக்கருவிகள் முதல் சிக்கலான கருவிகட்டுப்பாட்டு அமைப்புகள் வரை அளிக்கிறது. எனவே ஒரு புதிய தொழில் நுட்ப முயற்சி எந்தவொரு பெரிய தத்துவார்த்த, அரசியல், சமூக வினாக்களிலும் பங்கெடுப்பதில்லை. அதன் வேலை காரியத்தை திறன்படச் செய்தல் மட்டும். லையோடாட் தனது *The Postmodern Condition* என்ற புத்தகத்தில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார். “தொழில் நுட்ப கருவிகள் மனித உறுப்புகளுக்கு ஒத்துழைத்து உதவி செய்யும் வகையிலும் அல்லது மனித உடலியங்கியலுக்கு தரவு சேகரிக்கும் தன்மைக்கு உதவும் வகையிலும் உருவானவை. இவை ஒரு விதியை கடைபிடிக்கின்றன. இந்த விதி செயலாக்க திறன் மேம்பாடு சம்பந்தப்பட்டது வெளிப்பாட்டை அதிகரிக்கவும் அதற்கு தேவையான உட்பொருளை குறைக்கவும் உதவும் விதி. எனவே, தொழில் நுட்பம் ஒரு விளையாட்டு. ஆனால், உண்மை, நியாயம், அழகான விடயங்கள் சார்ந்து இயங்காத விளையாட்டு. ஆனால் செயலாக்க திறன் மேம்பாடு சம்பந்தப்பட்ட விளையாட்டு. தொழில் நுட்பம் சார்ந்த எந்த ஒரு காரியமும் ‘நல்லது.’ அது ஒன்றை நன்றாகவும் மற்றொன்றை விட குறைந்த சக்தியுடனும் செயல்படுத்தும் பொழுது” (லையோடாட் 1984: [1979]:44).

நிச்சயமாக, ஒரு இணைய இதழை மேற்குறிப்பிட்ட விளக்கத்தைக் கொண்டு நியாயப்படுத்த முடியும். கருவியியல் பார்வையில், அச்ச மற்றும் வலைப்பின்னல் தொழில் நுட்பங்கள் இரண்டு வெவ்வேறு வகையில் பிரதியெடுக்கும் மற்றும் சந்தைப்படுத்தும் யுத்திகளாகும். நாம் எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம் என்பது அதன் செயலாக்க திறன் சார்ந்தது. நாம் எளிதான உற்பத்தி மற்றும் லாப செலவு மூலம் இதனைக்கண்டு கொள்ளலாம். இந்த அளவில், இணைய இதழ்கள் மிகவும் திறன் படைத்தவை என்ற உண்மையை ஒதுக்க முடியாது. லையோடாட் சொன்னது போல், அச்சசார் ஊடகத்துடன் ஒப்பிட்டால் இணைய இதழ் ஒரு விடயத்தை திறம்பட செய்வது மட்டுமன்றி, சிறிதளவு சக்தியை மட்டும் செலவிடுகிறது. அச்சசார் ஊடகம் மாதிரி அல்லாது, இணைய இதழ் விலையுயர்ந்த மூலப் பொருட்கள், தொழிற்சாலை கட்டமைப்புகள் மற்றும் கருவிகள், அதிக செலவு பிடிக்கும் வினியோக முறைகளை சார்ந்து அமைந்திருக்கவில்லை, எனவே இணைய இதழ் குறைந்த செலவில், அதிகமான தகவல்களை, பரவலான இடங்களுக்கு, அதிகமான மக்களுக்கு அதிக வேகத்தில் கொண்டு செல்கிறது. நிக்கோலஸ் நீக்ரோபாண்டி (1996) கூறியது போல, *Digital ஆக இருப்பது* என்னவென்றால், தற்பொழுது மிகவும் திறம்பட்ட முறையில். எடைக்குறைவான, பொருள் தன்மையற்ற தகவல்களை ஒளி வேகத்தில் பரிமாறிக்கொள்ள முடியும் (மிகவும் மெதுவாக நகரும், அதிக செலவு பிடிக்கும், சிக்கலான அணுக்கள் மூலமாக பரவும் தகவல் பரிமாற்றத்தை ஒப்பிடும் போது). இணைய இதழ்களுக்கு இது ஒரு நல்ல ஆதரவு தரும்

வாதமாகும். துரதிர்ஷ்ட வசமாக, ஜீஷெக்கின் சிந்தனைக்கு காணிக்கையாக்கப்பட்ட இதழுக்கு இது பொருந்தாது. முதலாவதாக, ஜீஷெக்கின் அணுகு முறையும், அறிவார்ந்த இயங்கியல் எதிர்ப்பு உறவும், சாதாரண அளவில் இயங்கும் மேல் குறிப்பிட்ட கருவியியல் பார்வை சார்ந்த வரையறையை சிக்கலாக்கும் ஒன்று. ”தொடர்பியல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியில் முதலில் எது ஒரு தொடர்பியல் வழியாக கருதப்பட்டதோ அதுவே உடனடியாக பொருளாக மாறிவிட்டது. ஆரம்பத்தில் கணினி செம்மையாக அச்சடிப்பதற்கு உதவும் கருவியாக பயன்பட்டது, அச்சடிக்கப்பட்ட பொருள்தான் உண்மையான பொருளாக இருந்தது. பிறகு மக்கள் கணினியில் உள்ள நிசமற்ற பிரதியைப் பொருளாகவே பார்க்க நேர்கிறது. பின்னொரு நேரத்தில், அந்த பொருளை காகிதத்தில் அச்சேற்றலாம் அல்லது அச்சேற்றாமல் விட்டு விடலாம் (ஜீஷெக் 2006:197-198).” ஜீஷெக்கை பொருத்தளவில் கணினி என்பது அச்சுக்கு முரணான எதிர் மறையான ஒன்றோ அல்லது அதனுடன் போட்டியிடும் மாற்றுப்பொருளோ அல்ல. கணினி ஏற்கனவே அதன் மாற்றுப்பொருளை தன்னுள் கொண்டுள்ளது, ஒரு செம்மையான அச்சுப்பதிப்பு கருவியாக. அதேபோல், யுனிவக் என்ற முதல் கணினி காலத்திலிருந்து அண்மைக் காலத்திய வலைப்பின்னல் பரவலாக்கம் வரை அச்சுதான் படிப்பதற்கு எளிதான கணினி மயமாக்கப்பட்ட தரவுகளை வெளிப்படுத்தும் கருவி. அதன் காரணமாக அச்ச மற்றும் கணினி ஊடகங்கள் போட்டியிடும் பதிப்புக் கருவிகளாக மட்டும் அல்லாமல் ஒன்றில் ஒன்று பிணைந்து, அளவில் இதுவேறு அதுவேறு என்ற வேறுபாட்டை சிக்கலாக்கும் முறையில் அமைந்தவை. இந்த இரண்டு வடிவங்களுக்கான போட்டி மிகவும் சிக்கலான ஒன்று. எனவே இதில் ஒன்றை தேர்வு செய்வது, அந்த தேர்வை நியாயப்படுத்துவது என்பது உற்பத்தி மற்றும் லாபம் சார்ந்த ஆய்வு சார்ந்தது மட்டுமல்ல. மாறாக, நாம் கவனிக்க வேண்டியது எவ்வாறு எவ்வழிகளில் இந்த வேறுபட்ட தொழில் நுட்பங்கள் ஒன்றைச்சார்ந்து ஒன்றாகவும் ஒன்றில் ஒன்றாகவும் இருக்கின்றன என்பதாகும்.

இரண்டாவதாக, எந்தவித தொழில் நுட்பமாக இருந்தாலும், சாதாரண அச்ச ஊடக எந்திரமாகவோ அல்லது அண்மைக்காலத்திய நிசமற்ற நிசம் சார்ந்த தொழில் நுட்பமாகவோ இருந்தாலும், அவற்றை அவற்றின் வெளிப்படையான தகவல் பரிமாற்ற குணம் கருதியோ அல்லது நடுநிலையான கருவித்தன்மை கருதியோ விலக்கவோ முன்னமே புறந்தள்ளவோ இயலாது. வெளிப்படைத் தன்மை என்பது மாறாத, நிலையான பிளாட்டோவிய வடிவமல்ல. அது ஒரு தத்துவார்த்தமான கருத்தாக்கம். காலம் மற்றும் தொழில் நுட்ப மாற்றங்களால் மாறும் விடயம். *The Plague of Fantasies* என்ற நூலில் ஜீஷெக் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுவது என்னவெனில், நமது கருவிசார்ந்த வெளிப்படைத்தன்மை பற்றிய புரிதல் வெளிப்படைத்தன்மை அற்றதும் நிலையற்றதும் ஆகும். ”நவீன யுகத்தில் தொழில் நுட்பம் வெளிப்படையானது. எந்த அளவில் என்றால் எந்த அளவில் எவ்வாறு ஒரு கருவி இயங்குகிறது என்ற புரிதல் பற்றிய மாயத்தோற்றத்தை தக்கவைத்து கொள்ளலாம். அதாவது, திரையின் பங்கு பயனாளர்களுக்கு நேரிடையான தொடர்பை திரைக்கு

பின்னால் இருக்கும் கருவிக்கும் கொடுப்பது. ...பின்நவீனத்துவத்தின் ‘வெளிப்படைத்தன்மை’ இதற்கு எதிரான விடயத்தை தருகிறது. ...திரையின் பங்கு கருவியின் செயலாக்கங்களை மறைப்பதற்காகத்தான். நமது அன்றாட அனுபவத்தை அதன் அளவில் உண்மையுடன் முடிந்தவரை மாய உருவாக்கம் செய்கிறது” (ஜீஷெக் 1997:131). இந்த காரணத்திற்காக, நாம் வெளிப்படைத்தன்மையை ஒரு விதமான நிலைப்பெயரும் அல்லது கூடுதலான தொழில்நுட்பமாக கருத இயலாது. வெளிப்படையான தன்மையின் விளக்கம் என்னவென்றால், வேறுபட்ட தொழில் நுட்பங்களை பொருத்தவரை அது ஒரு விளைவு. அது தொழில் நுட்பத்தால் உருவாக்கப்படும் ஒரு விளைவு. சுருங்கச்சொன்னால், வெளிப்படைத்தன்மை என்பது வெளிப்படையானது அல்ல. அதன் வெளித்தெரியும் அடர்த்தி ஆராயப்பட்டு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதுமாகும்.

முடிவுரை

நம்மை எந்த நிலைக்கு மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தள்ளியிருக்கிறது. முடிவாக, இரண்டு விடயங்களைச் சொல்லலாம். முதலில், முன்னேற்பாடாக முழுவதும் சரியான நியாயத்தை இணையம் சார்ந்த ஜீஷெக் இதழுக்கு கொடுக்க முடியாது. அதற்கான உத்திரவாதங்களையோ, விளக்கங்களையோ இணையத்தில் ஏன் நாம் பதிப்பிக்கிறோம் என்பது குறித்த ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைகளையோ, முன்தீர்மானங்களையோ மற்றும் வழக்கமான அனுமானங்களையோ தர இயலாது. இந்த இதழின் இணையம் சார்ந்த குணாதிசியத்தை நாம் இதனளவில் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது, ஒரு இதழின் பதிப்பு இடமும், பதிப்பிக்கும் முறையும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கவை. அவற்றையே அந்த இதழின் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆராய்ச்சிகளுக்கு உட்பொருளாக மாற்ற வேண்டும். நாம் ஏகல் சொல்லியது போல், ஒரு வினோதமான நிலையில் இருக்கிறோம். ஏகலின் *Phenomenology*இன் மிகவும் பிரசித்தமான முன்னுரையில் தத்துவார்த்தமான உண்மையைப்பற்றி யாரும் ஆரம்ப நிலை உத்திரவாதங்களையோ வலியுறுத்தல்களையோ கூற இயலாது. ஆனால் அவற்றை நமது தத்துவார்த்த ஆராய்ச்சிகளின் கருப்பொருளாக மாற்ற வேண்டும் என்று கூறுகிறார். அதேபோல். நாமும் எந்த விதமான முன் உத்திரவாதங்களையோ, நியாயப்படுத்துதலையோ ஜீஷெக்கின் சிந்தனைகளை ஆராயும் இணைய இதழுக்கு தரமுடியாது. சரியாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், அது ஜீஷெக் சம்பந்தப்பட்டது. அது நமது ஆராய்ச்சியின் கருப்பொருளாக வேண்டும். இப்படி சொல்லுவது ஒரு அறிவுஜீவிதனமான பின்வாங்கலோ அல்லது மற்றவர்களின் மேல் சுமையைத்தள்ளுவதோ அல்ல. இது ஒரு சரியான மற்றும் கவனமான உறவை நாம் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்துடன் ஏற்படுத்திக்கொள்ள தேவையானது ஆகும்.

இரண்டாவதாக, இந்த வகையான தீவிரமான சுய-அலசும் தன்மை அச்ச ஊடகங்களிலும் சாத்தியம் என்றாலும் (ஏனென்றால் அவை ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட அமைப்புகளாகும். நியாயப்படுத்தப்படும், ஆதரவு பெற்றும் இருக்கின்றன). நாம் மிகவும் அரிதாகத்தான் தொழில் நுட்பத்தையும் அதன் உற்பத்தி பொருள் தன்மையைப்பற்றியும் கேள்வி

கேட்க முற்படுகிறோம். சுருங்கச்சொன்னால் அச்சுத்தொழில்நுட்பம் என்பது அதனளவில் கேள்வி கேட்க முடியாத நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஒரு அச்சிடப்பட்ட இதழுக்கு அது எந்த பொருளில் அச்சிடப்பட்டது என்பது தேவையற்றது. இணைய இதழுக்கு இந்த செளகரியமோ (அசெளகரியமோ) கிடையாது. அதன் அடிப்படைத்தன்மை இந்த கேள்விகளைத் தெளிவுபடுத்தவும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவும் வற்புறுத்துகிறது. இதன் விளைவாக, இணைய இதழின் தன்மை பதிப்பிக்கப்படும் பதிப்பின் பொருள்தன்மையை அதன் கருப்பொருளாக்குவதற்கு வற்புறுத்துகிறது.

முடிவாக, நாம் இங்கு முன்வைப்பது ஒரு தீர்க்கமான மற்றும் ஒரு திருப்திகரமான பதிலாக “ஏன் இணையத்தில்?” என்ற கேள்விக்கு அமையவில்லை. ஆனால், ஒரு விவாதப்பொருளாகவும் இதனைப்பற்றி ஒரு கவனிப்புக்காகவும் அது அமைகிறது. ஜீஷெக் சரியான பதிலை தருவதற்கு விடயங்களை தந்தார் என்பது பொருளல்ல. மாறாக, அவரது சிந்தனைகள் நாம் இதைப்பற்றிய கேள்வி எழுப்ப (எதிர்வகையான வகையில், திருப்தி கொள்ளாத வகையில், சாதாரணப் பதில்களுடன்), ஒரு வாய்ப்பைத் தருகிறது. இந்த அளவில், “ஏன் இணையத்தில்?” என்ற கேள்வி “ஏன் ஜீஷெக்?” என்ற கேள்வியை உருவாக்கி அதனுள் உருமாற்றம் பெருகிறது.

தமிழ் தட்டச்சு உதவி: முத்தையா கோபால், முதுகலை மாணவர், மக்கள் ஊடகவியல் மற்றும் தொடர்பியல் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம்.

References:

Beniger, James R. (1986) *The Control Revolution: Technological and Economic Origins of the Information Society*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Dreyfus, Hubert L. (2001) *On the Internet*. London: Routledge.

Hegel, G. W. F. (1986) *Enzyklopädie der philosophischen Wissenschaften*. Frankfurt am Main: Suhrkamp Verlag. (Translation by the author).

_____. (1988) *Phänomenologie des Geistes*. Hamburg: Felix Meiner Verlag.

Heidegger, Martin. (1985) *The Question Concerning Technology*. In *Vorträge und Aufsätze*. Pfullingen: Verlag Günther Neske. (Translation by the author).

Landow, George P. (1992) *Hypertext: The Convergence of Contemporary Critical Theory and Technology*. Baltimore, MD: The Johns Hopkins University Press.

Lyotard, Jean-François. (1984) *The Postmodern Condition: A Report on Knowledge*. Translated by Geoff Bennington and Brian Massumi. Minneapolis, MN: University of Minnesota Press.

Negroponte, Nicholas. (1996) *Being Digital*. New York: Vintage Books.

Ong, Walter J. (1995) *Orality and Literacy: The Technologizing of the Word*. London: Routledge.

Postman, Neil. (1999) *Building a Bridge the 18th Century*. New York: Vintage Books.

Plato. (1982) *Phaedrus*. Translated by H. N. Fowler. Cambridge, MA: Harvard University Press.

_____. (1982) *The Collected Dialogues of Plato, Including the Letters*. Edited by Edith Hamilton and Huntington Cairns. New York: Pantheon Books.

Shapiro, Andrew L. *The Control Revolution: How the Internet is Putting Individuals in Charge and Changing the World We Know*. New York: PublicAffairs.

Žižek, Slavoj. (1997) *The Plague of Fantasies*. New York: Verso.

_____. (2000) *The Fragile Absolute*. New York: Verso.

_____. (2006) *The Parallax View*. Cambridge, MA: MIT Press.